

Αν θελήσεις, θα βρεις αμέτρητους λόγους για τους οποίους πρέπει να ευχαριστείς τον Θεό. (Αγίου Βασιλείου του Μέγα)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Πολλές φορές συμβαίνουν ατυχίες και θλίψεις στη ζωή του ανθρώπου, ώστε και μ' αυτές να αποδειχθεί ποιοί, πλούσιοι ή φτωχοί, είναι στερεωμένοι στην πίστη και δυνατοί. Γιατί και οι δυο αυτές κατηγορίες των ανθρώπων δοκιμάζονται στην υπομονή. Στον καιρό μάλιστα των πειρασμών και των θλίψεων, μπορεί να γίνει φανερό κατά πόσο, ο πλούσιος συμπάσχει με τους άλλους. Κατά πόσο δηλαδή ελεεί και αγαπά τους αδελφούς.

Ο φτωχός επίσης κατά πόσο δέχεται τις θλίψεις, ευχαριστώντας τον Θεό και όχι βλασφημώντας και αλλάζοντας εύκολα, ανάλογα με τις περιστάσεις, τα φρονήματά του. Ο κυβερνήτης φαίνεται το χειμώνα στις δυσκολίες που συναντά μέσα στα κύματα. Ο αθλητής δείχνει την αντοχή και την τέχνη του στο στάδιο. Ο στρατηγός φαίνεται στον πόλεμο. Και ο μεγαλόψυχος φαίνεται στη συμφορά.

Τον χριστιανό όμως τον δοκιμάζει και τον φανερώνει ο πειρασμός. Και όπως οι κόποι των αγώνων χαρίζουν τα στεφάνια στους αθλητές, έτσι και τους χριστιανούς τους πλουτίζει και τους οδηγεί στην τελείωση η δοκιμασία των

πειρασμών. Αυτό βέβαια συμβαίνει όταν κανείς δέχεται με την πρέπουσα υπομονή και την ευχαριστία ότι ο Θεός οικονομεί για τη σωτηρία τους, πράγμα που τον οδηγεί στην τελείωση.

Είσαι φτωχός; Μη λυπάσαι αλλά να έχεις την ελπίδα σου στον Θεό. Μήπως δεν βλέπει Εκείνος τη δυσκολία σου; Στα χέρια Του κρατάει την τροφή που σου χρειάζεται. Μειώνει απλά τη μερίδα, για να δοκιμάσει τη σταθερότητά σου και για να επιβεβαιώσει την πίστη σου. Μήπως δηλαδή αυτή αποδειχθεί όμοια με εκείνη που έχουν οι ακόλαστοι και οι αγνώμονες. Γιατί και αυτοί, όσο τους τρέφουν, τόσο και κολακεύουν λέγοντας χίλια γλυκόλογα, εξυμνώντας τους τροφοδότες τους. Μόλις όμως χορτάσουν και απομακρυνθούν λίγο από το τραπέζι, αρχίζουν να πετροβολούν με τα κακόλογά τους εκείνους που πριν από λίγο -και για χάρη της ευχαρίστησης του φαγητού- τους προσκυνούσαν.

Και συ λοιπόν τώρα, αδελφέ μου, έχε υπομονή στις συμφορές που σε βρήκαν. Πρόσεξε μήπως από τη φουρτούνα χάσεις την ειρήνη σου. Φρόντισε να μην πετάξεις το σταυρό σου, ο οποίος θα σε οδηγήσει στην απόκτηση της αρετής. Σαν βαρύτιμο θησαυρό κράτησε μέσα σου την ευχαριστία. Και τότε θα δεχθείς και συ διπλάσιο καρπό γι' αυτή την ευχαριστία σου. Θα σου χαρισθεί η απόλαυση των αγαθών και η ανάπαυση. Καρτερικός δεν είναι εκείνος που στερείται τα απαραίτητα και κατ' ανάγκη υπομένει, αλλά εκείνος που, ενώ τα έχει όλα με αφθονία, τον βρίσκουν ξαφνικά πολλές συμφορές και τις σηκώνει αδιαμαρτύρητα.

Είσαι άρρωστος; Να είσαι χαρούμενος. Γιατί «εκείνον που αγαπά ο Κύριος, τον παιδαγωγεί» (Εβρ. 12, 6). Είσαι φτωχός; Να ευφραίνεται η ψυχή σου, γιατί σε περιμένουν τα αγαθά του φτωχού Λαζάρου. Σε συκοφαντούν και σε κακομεταχειρίζονται για το Όνομα του Χριστού; Είσαι μακάριος, γιατί η καταισχύνη σου θα μετατραπεί σε δόξα αγγελική. Είσαι δούλος; Ευχαρίστησε τον Θεό και έτσι θα έχεις μαζί σου πάντα Εκείνον που ταπεινώθηκε περισσότερο από όλους τους ανθρώπους. Ευχαρίστησέ Τον, γιατί είσαι σε καλύτερη κατάσταση από κάποιον άλλο, γιατί ούτε σε καταναγκαστικά έργα σε έστειλαν, ούτε σε μαστιγώνουν.

Αν θελήσεις, θα βρεις αμέτρητους λόγους για τους οποίους πρέπει να ευχαριστείς τον Θεό. Σε ξυλοδέρνουν άδικα; Να χαίρεσαι με τη σκέψη της μέλλουσας ελπίδας. Δίκαια καταδικάσθηκες; Και πάλι να ευχαριστείς.

Αν θα φέρναμε στο νου μας τα κατορθώματα ανθρώπων της αρχαίας εποχής, όπως ορισμένων ποιητών ή συγγραφέων -παρόλο που αυτοί δεν ήταν χριστιανοί- και αν ακολουθούσαμε το παράδειγμα και τους λόγους τους, ακόμα κι απ' αυτούς θα είχαμε μεγάλο κέρδος.

Κάποτε, για παράδειγμα, έβριζε ένας άνθρωπος της αγοράς τον Περικλή. Αυτός όμως δεν του έδινε καμιά σημασία. Αυτό κράτησε μια ολόκληρη ημέρα. Ο ένας έβριζε ασταμάτητα και τον βύθιζε σε πλήθος από κατηγορίες και ο άλλος δεν έδινε καμιά σημασία σε τίποτε από αυτά. Τελικά, όταν βράδιασε και έπεσε το σκοτάδι, τότε αποφάσισε και ο υβριστής να σταματήσει. Τότε λοιπόν, σαν να μην είχε συμβεί τίποτα, ο Περικλής τον ξεπροβόδισε φωτίζοντας το δρόμο του. Έτσι δεν έχασε, με κάποια αντεκδίκηση, το μισθό της υπομονής του.

Κάποτε άλλοτε, κάποιος έπεσε πάνω στον Σωκράτη και τον χτύπησε αλύπητα. Αυτός όμως δεν αντέδρασε, αλλά άφηνε να τον χτυπά, μέχρι που να ξεσπάσει όλη η οργή του. Τον χτύπησε μάλιστα σε τέτοιο σημείο, ώστε πρήσθηκε από τις πληγές ολόκληρο το πρόσωπό του. Μόλις εκείνος σταμάτησε να τον χτυπά, ο Σωκράτης, καθώς λένε, δεν του είπε τίποτα περισσότερο, παρά μονάχα έγραψε στο μέτωπό του -όπως συνήθιζαν τότε να γράφουν πάνω στα αγάλματα- το όνομα εκείνου που τον είχε φέρει σ' αυτή την κατάσταση: Ο τάδε με έκανε έτσι. Και αυτή ήταν μονάχα η αντίδραση και η άμυνά του.

Τον Ευκλείδη επίσης, κάποιος από τα Μέγαρα που θύμωσε μαζί του, τον απειλούσε με όρκο ότι θα τον σκοτώνε. Τότε και εκείνος έκανε έναν άλλο όρκο. Ορκίσθηκε να τον κάνει να χάσει αυτή την οργή που είχε εναντίον του και να ξαναγίνουν φίλοι.

Σ' έναν γνωστό του Πυθαγόρα επίσης, τον Κλείνιο -ο οποίος βέβαια τον είχε μιμηθεί με κόπους και θυσίες συνέβη κάτι που ακόμα και σήμερα στους χριστιανούς δύσκολα θα το συναντούσαμε. Τί συνέβη λοιπόν σ' αυτό τον άνθρωπο; Επειδή του ζητούσαν να ορκισθεί ότι θα δώσει οπωσδήποτε τρία τάλαντα, για να αποφύγει κάποια ζημιά που επρόκειτο να του κάνουν, εκείνος έδωσε περισσότερα από όσα του ζητούσαν. Κι αυτό δεν το έκανε ειρωνικά ή για να τους ξεγελάσει, αλλά το έκανε με την πρόθεση να τηρήσει την υπόσχεσή του. Γιατί, καθώς νομίζω, θα είχε ακούσει την εντολή εκείνη, η οποία και σήμερα μας απαγορεύει τον όρκο.

Να μιμηθείς λοιπόν τον Κλείνιο και τον Ευκλείδη στην τήρηση των εντολών, ώστε να ενεργείς καθώς και εκείνοι. Να εύχεσαι δηλαδή και εσύ για εκείνους που σε καταδιώκουν και να μην τους καταριέσαι. Γιατί, αν δεν είχε αυτός ασκηθεί από πριν σ' αυτά που τώρα και εγώ σας διδάσκω, δεν θα ήταν σε θέση να τα υπερβεί σαν τιποτένια και ασήμαντα.

Ας είναι μόνιμος σύντροφός σου, σαν άλλο φως και καθαρή διόπτρα, η εντολή του Θεού. Αυτή ας σου χαρίζει παντού και πάντα τη δωρεά της διάκρισης των περιστάσεων. Αυτή ας εποπτεύει τον ορίζοντα της ψυχής σου για να σου φανερώνει την πραγματική και αληθινή κατάσταση των πραγμάτων και των περιστάσεων, που κάθε φορά θα αντιμετωπίζεις. Γιατί αυτή, ό,τι και να συμβεί, δεν θα σ' αφήσει να χάσεις τη δύναμη και την ειρήνη της ψυχής σου.

Παράλληλα, να είσαι πάντοτε πνευματικά προετοιμασμένος, ώστε να αντιμετωπίζεις με ανδρεία και να υπομένεις με καρτερία, σαν σκόπελο που ξαφνικά ορθώνεται στο δρόμο σου, τις προσβολές των βίαιων κυμάτων και πνευμάτων, με τη Χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στον Οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Αγίου Βασιλείου του Μέγα

«Αλγηδών η αγιότοκος: Η Υπομονή και η Ευχαριστία κατά τους Πατέρες»

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca